

CUPRINS

Prefață..... 5

I. Porțile adventismului

1. În căutarea identității..... 9

2. Adevărul prezent 25

3. Sanctuarul și judecata de cercetare..... 33

4. Sabatul 43

5. Spiritul Profetic..... 52

6. A doua venire 61

7. Nemurirea condiționată..... 70

II. Ferestrele adventismului

1. Timpuri de învioreare 81

2. Cernerea 97

3. Botezul cu Duhul Sfânt 110

4. Ploaia târzie..... 122

III. Glorificarea

1.A. Ultimele personaje VIP..... 143

1. Marea strigare..... 145

2. Sigilarea 159

3. Timpul de strâmtorare 171

4. Glorificarea..... 185

I

PORȚILE ADVENTISMULUI

*Un ciclu despre adevărurile specifice adventiste
și istoricul prezentării lor*

1. ÎN CĂUTAREA IDENTITĂȚII

Cine sunt eu? Este prima întrebare pe care trebuie să mi-o pun. Este prima întrebare care ți se pune pe drum: „Băiete, cine ești? Cine este tatăl tău?” Un copil încă nu are o identitate conturată, el se prezintă prin părinți, care sunt cunoscuți și care au maturitatea și responsabilitatea dezvoltate. Acest fapt este foarte bine reprezentat în lumea Bibliei, unde numele „Ioan, fiul lui David” – Iohanan ben David îl definește pe cel care îl poartă prin legătura cu tatăl său. Uneori, tatăl poate fi înlocuit prin bunicul, care este mai bine cunoscut, sau părintele adoptiv, datorită legăturii de levirat.

Identitatea mea religioasă este dată de părinții mei, de biserica căreia îi aparțin. Acest fapt trebuie foarte bine cunoscut. Pentru stabilirea identității și întărirea convingerii mele despre mine, studiul „Porțile adventismului” este un material, o schiță de lucru. Odată stabilită identitatea, pot pleca mai departe, îmi pot fixa obiectivele, îmi pot alege prioritățile și pot trece la acțiune. Dacă identitatea îmi oferă scheletul construcției, baza și forma viitoarei construcții, atunci definitivarea ei rămâne pentru a doua etapă. Și mai clar este exemplul luat din natură. Am pământul, îl ar și îl semăn, este ceea ce pot face eu, dar nu am recoltă. Pentru aceasta, este nevoie de căldură și lumină. Acestea nu le pot aduce eu, ci sunt darurile cerului. La fel se întâmplă și în viața spirituală.

De la fereastra sa, autorul vede sufletele tuturor trecătorilor și ne face cu mâna, ne strigă să lăsăm lumina să pătrundă prin fereastra casei noastre și să ne întâlnim la poartă. Avem nevoie de lumină și de această întâlnire.

Dacă oamenii vor deschide fereastra sufletului spre ceruri și o vor închide spre cele pământești, spiritul iubirii și al harului lui Hristos va uni inimile. Dacă noi am privi numai o dată orașul ceresc, nu am dori să mai trăim pe pământ din nou. Bucuria supremă a tuturor ființelor sfinte este să vadă bucuria și fericirea celor din jurul lor.

— Ștefan Tomoiagă

„Porțile adventismului” rezolvă problema apartenenței – îmi găsesc identitatea, știu cine sunt și ce am de făcut. Acest capitol răspunde la întrebarea: „Ce este adventism în adventism?” Îmi oferă toate reperele adventismului...

„Ferestrele adventismului” rezolvă problema creștinismului meu. În primul rând, eu trebuie să fiu un creștin autentic, asemenea lui Isus. Foarte mulți adventiști nu sunt creștini și de aici avem problemele noastre. În primul rând, trebuie să fiu un creștin autentic, să dau dovadă de valorile nobile și înalte ale caracterului Domnului nostru Isus Hristos. Este absolut necesar să studiem și să rezolvăm acest capitol al vieții noastre, altfel nu putem înainta nici un pas.

— Traian Aldea

evs
editura viață și sănătate

